

Op de terugvlucht naar Rome spreekt paus Leo XIV met journalisten over zijn missie om het evangelie aan alle volkeren te verkondigen, herinnert hij zich kind-slachtoffers van de oorlogen in Iran en Libanon, veroordeelt hij de doodstraf en staat hij op respect voor het internationaal recht. **Vaticaannieuws**

"Goedendag allemaal. Ik hoop dat het goed met jullie gaat, dat jullie klaar zijn voor een nieuwe reis. Met volledig opgeladen batterijen al!"

Paus Leo XIV heeft zijn lange apostolische reis in Afrika afgerond. Aan boord van de vlucht van Malabo—de laatste halte in Equatoriaal-Guinea—terug naar Rome, beantwoordde hij vragen van vijf van de ongeveer 70 journalisten die het internationale bezoek volgden. Hij behandelde de kwesties van oorlog, de onderhandelingen tussen de VS en Iran, migratie, de doodstraf en de zegen van homoseksuele koppels. De paus begon met een reflectie op de ervaring die hij zojuist had opgedaan in vier Afrikaanse landen.

Hieronder volgt een werkende Engelse transcriptie en vertaling van de persconferentie:

[Paus Leo XIV, in het Italiaans:] Als ik reis, spreek ik voor mezelf, maar vandaag als paus, bisschop van Rome, is het vooral een pastorale apostolische reis om het volk van God te ontmoeten, te begeleiden en te leren kennen. Heel vaak is de interesse die wordt getoond meer politiek: 'Wat zegt de paus over dit of dat onderwerp? Waarom oordeelt hij niet over de regering in het ene of het andere land?' En er zijn zeker veel dingen te zeggen. Ik heb gesproken over rechtvaardigheid, en die kwesties zijn er. Maar dat is niet het eerste woord: de reis moet vooral worden begrepen als een uitdrukking van het verlangen om het Evangelie te verkondigen, om de boodschap van Jezus Christus aan te kondigen, wat een manier is om dicht bij de mensen te komen in hun geluk, in de diepte van hun geloof, maar ook in

hun lijden. Daar is het duidelijk dat het vaak noodzakelijk is om opmerkingen te maken of manieren te zoeken om mensen zelf aan te moedigen verantwoordelijkheid te nemen voor hun leven. Het is ook belangrijk om met staatshoofden te spreken, om een verandering van denkwijze of meer openheid voor het denken over het algemeen belang te stimuleren, en om kwesties te overwegen zoals de verdeling van de middelen van een land. In de gesprekken die we hadden, deden we van alles een beetje, maar bovenal zagen en ontmoetten we de mensen met dit enthousiasme. Ik ben erg blij met de hele reis, maar het leven, vergezellen en wandelen met de mensen van Equatoriaal-Guinee was echt een zegen, met de regen... Ze waren blij met de regen laatst, maar bovenal was het een teken van het delen met de universele Kerk wat we vieren in ons geloof.

Ignazio Ingrao (Tg1): Uwe Heiligheid, dank u voor deze reis vol ontmoetingen, verhalen en gezichten. Tijdens de vredesbijeenkomst in Bamenda, Kameroen, beschreef u een omgekeerde wereld waarin een handvol tirannen het risico loopt de planeet te vernietigen. Vrede, zei u, mag niet worden uitgevonden, maar welkom worden gewild. De onderhandelingen over het conflict in Iran verkeren in chaos, met zware gevolgen voor de wereldeconomie. Hoopt u op regimeverandering in Iran, aangezien het maatschappelijk middenveld en studenten de afgelopen maanden ook de straat op zijn gegaan en er wereldwijde bezorgdheid is over de nucleaire wedloop? Welk beroep doet u op de Verenigde Staten, Iran en Israël om de impasse te doorbreken en de escalatie te stoppen? En moeten de NAVO en Europa meer betrokken zijn?

[Paus Leo XIV, in het Italiaans:] Ik wil beginnen met te zeggen dat we een nieuwe houding en een cultuur van vrede moeten bevorderen. Heel vaak, wanneer we bepaalde situaties beoordelen, is de directe reactie dat we met geweld, oorlog en aanvallen moeten aanvallen. Wat we hebben gezien is dat veel onschuldige mensen zijn overleden. Ik heb zojuist een brief gezien van families van kinderen die op de eerste dag van de aanval zijn omgekomen. Ze vertellen hoe ze hun kinderen zijn kwijtgeraakt, die bij dat voorval zijn omgekomen. De kwestie is niet of er een regimewisseling is of niet; De vraag is hoe we de waarden waarin we geloven kunnen promoten zonder dat zoveel onschuldige mensen omkomen. De situatie in Iran is duidelijk zeer complex. Zelfs de onderhandelingen zelf—op een dag zegt Iran ja en de Verenigde Staten nee, en vice versa—en we weten niet waar het naartoe gaat. Deze chaotische, kritieke situatie voor de wereldeconomie is gecreëerd, maar er is ook een hele bevolking van onschuldige mensen in Iran die lijden onder deze oorlog. Dus, over regimeverandering, ja of nee: het is niet eens duidelijk welk regime er momenteel bestaat na de eerste dagen van aanvallen door Israël en de Verenigde Staten op Iran. In plaats daarvan wil ik de voortzetting van de dialoog voor vrede aanmoedigen, dat alle partijen alles aan het werk stellen om vrede te bevorderen, de dreiging van oorlog weg te nemen en het internationaal recht te respecteren. Het is erg belangrijk dat onschuldige mensen worden beschermd, zoals op veel plaatsen niet is gebeurd. Ik draag een foto bij me van een moslimkind dat tijdens het bezoek aan Libanon daar wachtte met een bord waarop stond:

"Welkom paus Leo." Hij is gedood in deze laatste fase van de oorlog. Er zijn veel menselijke situaties, en ik denk dat we in deze termen moeten kunnen denken. Als kerk—ik herhaal—als pastor kan ik niet voor oorlog zijn. En ik wil iedereen aanmoedigen om inspanningen te leveren om antwoorden te zoeken die voortkomen uit een cultuur van vrede, niet uit haat en verdeeldheid.

Eva Fernández (Radio Cope): We verlaten een continent waar veel mensen verlangen en dromen om naar Europa te reizen. Je volgende reis is naar Spanje, waar migratiekwestie erg belangrijk is, vooral op de Canarische Eilanden. Je weet dat migratie in Spanje veel debat en polarisatie veroorzaakt; zelfs onder katholieken is er geen duidelijke positie. Wat kunnen we tegen Spanjaarden, en in het bijzonder tegen katholieken, zeggen over immigratie? En, als u het toestaat: de volgende reis zal naar Spanje gaan, maar we weten dat u ook naar Peru wilt reizen, en misschien naar Argentinië en Uruguay, en misschien ook om Onze Lieve Vrouw van Guadalupe te begroeten?

[Paus Leo XIV, in het Spaans:] De kwestie van migratie is zeer complex en treft veel landen, niet alleen Spanje, niet alleen Europa, niet alleen de Verenigde Staten; Het is een wereldwijd fenomeen. Dus mijn antwoord begint met een vraag: wat doet het mondiale noorden om het mondiale zuiden te helpen, of die landen waar jongeren tegenwoordig geen toekomst kunnen vinden en daarom dromen van een noordwaartse verhuizing? Iedereen wil naar het noorden, maar vaak heeft het Noorden geen antwoorden op hoe ze kansen kunnen bieden. Velen lijden... Het probleem van mensenhandel maakt ook deel uit van migratie. Persoonlijk geloof ik dat een staat het recht heeft haar grenzen te reguleren. Ik zeg niet dat iedereen zonder bevel naar binnen moet, soms creëren in bestemmingslanden situaties die onrechtvaardiger zijn dan die ze hebben achtergelaten. Maar dat gezegd hebbende, vraag ik mezelf af: wat doen we in rijkere landen om de situatie in armere landen te veranderen? Waarom kunnen we niet, zowel via staatssteun als via investeringen van grote rijke bedrijven en multinationals, proberen de situatie te veranderen in landen zoals die we tijdens dit bezoek bezochten? Afrika wordt door velen vaak gezien als een plek om mineralen te winnen, om zijn rijkdom te gebruiken ten behoeve van andere landen. Misschien zouden we wereldwijd meer moeten werken aan het bevorderen van meer rechtvaardigheid, gelijkheid en ontwikkeling in deze Afrikaanse landen, zodat mensen niet hoeven te emigreren naar andere landen, waaronder Spanje, enzovoort. En nog een punt dat ik wil maken is dat het in elk geval mensen zijn, en we moeten mensen menselijk behandelen, niet slechter behandelen dan dieren, zoals vaak gebeurt. Het is een heel grote uitdaging: een land kan zeggen dat het niet meer dan een bepaald aantal mensen kan ontvangen, maar wanneer mensen arriveren, zijn ze mensen en verdienen ze het respect dat ieder mens toekomt vanwege hun waardigheid.

V: En de volgende reizen?

Ik heb een sterke wens om verschillende landen in Latijns-Amerika te bezoeken. Tot nu toe is niets bevestigd; We zullen afwachten.

Arthur Herlin (Paris Match): Heilige Vader, hartelijk dank namens al mijn Franse collega's voor die geweldige reis. Het was geweldig. Heilige Vader, tijdens deze reis ontmoette u leiders van de meest autoritaire ter wereld, toch? Hoe kun je voorkomen dat je aanwezigheid morele autoriteit verleent aan deze regimes? Is het niet een soort, laten we zeggen, 'paus-wassen'?

[Paus Leo XIV, in het Engels:] Dank u voor de vraag. Zeker, de aanwezigheid van een paus bij een staatshoofd kan op verschillende manieren worden geïnterpreteerd. Het kan worden geïnterpreteerd en is door sommigen geïnterpreteerd als: "Ah, de paus of de Kerk zegt dat het oké is dat ze zo leven." En anderen zeggen het misschien anders. Ik wil terugkomen op iets wat ik in mijn eerste opmerkingen zei over het belang van het begrijpen van het primaire doel van de reis die ik doe, die de paus doet, namelijk het bezoeken van het volk, en van de grote waarde die het systeem heeft, dat de Heilige Stoel soms met grote offers voortduurt om diplomatieke betrekkingen met landen over de hele wereld te onderhouden. En soms hebben we diplomatieke relaties met landen die autoritaire leiders hebben. We hebben de gelegenheid om met hen te spreken op diplomatiek niveau, op formeel niveau. We doen niet altijd grote uitspraken—bekritisieren, oordelen of veroordelen. Maar er wordt ontzettend veel werk achter de schermen verricht om gerechtigheid te bevorderen, humanitaire doelen te bevorderen, soms situaties te zoeken waarin politieke gevangenen kunnen zijn, en een manier te vinden om hen vrij te krijgen. Situaties van honger, ziekte, enzovoort. Dus de Heilige Stoel, door zo te zeggen, neutraliteit te behouden en manieren te zoeken om onze positieve diplomatieke relatie met zoveel verschillende landen voort te zetten, proberen we eigenlijk een manier te vinden om het Evangelie toe te passen op concrete situaties zodat het leven van mensen verbeterd kan worden. Mensen zullen de rest interpreteren zoals ze willen, maar ik denk dat het belangrijk is dat we de beste manier zoeken om de mensen van elk land te helpen.

Verena Stefanie Shälter (Ard Rundfunk): Heilige Vader, gefeliciteerd met uw eerste pauselijke reis naar het mondiale Zuiden. We zagen veel enthousiasme en zelfs euforie; ik kan me voorstellen dat dat ook voor u erg ontroerend was. Ik zou graag willen weten hoe u de beslissing beoordeelt van kardinaal Reinhardt Marx, aartsbisschop van München en Freising, dat hij toestemming gaf voor de zegen van paren van hetzelfde geslacht in zijn bisdom, en gezien verschillende culturele en theologische perspectieven, vooral in Afrika, hoe wilt u de eenheid van de wereldkerk op dat gebied behouden?

[Paus Leo XIV, in het Engels:] Allereerst vind ik het heel belangrijk te begrijpen dat de eenheid of verdeeldheid van de Kerk niet om seksuele zaken moet draaien. We denken dat wanneer de Kerk over moraliteit spreekt, de enige kwestie van moraliteit seksueel is. En in werkelijkheid geloof ik dat er veel grotere, belangrijker kwesties zijn, zoals rechtvaardigheid, gelijkheid, vrijheid van mannen en vrouwen, godsdienstvrijheid, die allemaal voorrang hebben boven die specifieke kwestie. De Heilige Stoel heeft al gesproken met de Duitse bisschoppen. De Heilige Stoel heeft duidelijk gemaakt dat wij het niet eens zijn met de formele zegen van koppels, in dit geval homoseksuele koppels, zoals u vroeg, of koppels in onregelmatige situaties, buiten wat specifiek werd toegestaan door paus Franciscus door te zeggen dat alle mensen zegeningen ontvangen. Wanneer een priester een zegen geeft aan het einde van de mis, wanneer de paus een zegen geeft aan het einde van een grote viering zoals die van vandaag, zijn het zegeningen voor alle mensen. Franciscus' bekende uitdrukking '*Tutti, tutti, tutti*' is een uitdrukking van het geloof van de Kerk dat iedereen welkom is; Allen zijn uitgenodigd; allen worden uitgenodigd om Jezus te volgen, en allen worden uitgenodigd om naar bekering in hun leven te zoeken. Om daar vandaag nog verder uit te gaan, denk ik dat het onderwerp meer verdeeldheid dan eenheid kan veroorzaken, en dat we manieren moeten zoeken om onze eenheid te bouwen op Jezus Christus en wat Jezus Christus leert. Dus zo zou ik op die vraag reageren.

Anneliese Taggart (Newsmax TV): Heilige Vader, hartelijk dank. U heeft tijdens deze reis gesproken over hoe mensen hongerig en dorstig zijn naar gerechtigheid. Vanmorgen werd gemeld dat Iran weer een van de oppositieleiden heeft geëxecuteerd, en dit gebeurt terwijl wordt gezegd dat het regime ook publiekelijk meerdere andere mensen heeft opgehangen en duizenden van zijn eigen mensen heeft vermoord. Veroordeelt u deze acties, en heeft u een boodschap aan het Iraanse regime?

[Paus Leo XIV, in het Engels:] Ik veroordeel alle onrechtvaardige handelingen. Ik veroordeel het nemen van mensenlevens. Ik veroordeel de doodstraf. Ik geloof dat het menselijk leven gerespecteerd moet worden en dat alle mensen—van conceptie tot natuurlijke [dood, red.]—hun leven gerespecteerd en beschermd moet worden. Dus wanneer een regime, wanneer een land beslissingen neemt die het leven van anderen onrechtvaardig afnemen, dan is dat uiteraard iets dat veroordeeld moet worden.

23 april 2026, 19:50